

Een geval van mysterieuze sterfte bij vleesvarkens

Op een goed draaiend vleesvarkensbedrijf was sprake van dode vleesvarkens. Voornamelijk in de gewichtsklasse 60 - 80 kilo vielen dieren plotseling dood neer. Op het drukbezochte symposium 'Haal de rem van je varkens' van Boehringer Ingelheim en Alltech Netherlands werd dit mysterieuze praktijkgeval besproken. Hoe kon dit gebeuren? Johan Kamp, practicus in Hellendoorn, gaf de feiten.

Vader en zoon hadden een mooi en goed draaiend vleesvarkensbedrijf met 7.000 dierplaatsen.

De resultaten mochten er zijn: 820 gram groei per dag, een voederconversie van 2,69 en de uitval was met 1,4 procent laag (cijfers 2008).

In februari 2009 begon de ellende. Vader en zoon vonden opeens enkele ogenschijnlijk gezonde vleesvarkens, plotseling dood in hun stal. Opvallend was dat er bij sommige dode dieren wat bloed uit de neus liep. Twee dode vleesvarkens werden opgestuurd naar de Gezondheidsdienst voor Dieren (GD), voor sectie. De GD rapporteerde 'verbloeding door een maag-

zweer'. Hadden de dieren een maagzweer opgelopen door stress, omdat ze een ziekte onder de leden hadden? Of door verkeerd voer? Aan de varkens was niets bijzonders te zien. Zij oogden gezond. De gestorven dieren hadden alleen vlak voor hun dood enige verschijnselen getoond: wat ademhalingsproblemen, wat gekrijs en wat zenuwverschijnselen. Toen waren ze vrij plotseling dood neergevallen. In één maand tijd stierven er zo'n honderd vleesvarkens in de gewichtsklasse 60 - 80 kg. Ook bij de jongste vleesvarkens waren er wat problemen, zo'n tien dagen na opleg: wat streptokokken, wat hersenvliesontsteking en traanstrepen. Op zes weken na

opleg waren er nog altijd traanstrepen, de voeropname daalde naar zo'n 60 - 70 procent van de voercurve en er waren meer dieren met longontsteking. Een verband met de plotselinge sterfte bij de oudere dieren werd toen nog niet gelegd.

Nader onderzoek

Er werd uitgebreid bloedonderzoek gedaan bij de diverse leeftijdsgroepen, er werd behandeld met antibiotica, er vond extra slachtlijnonderzoek plaats. In overleg met de voerfabrikant werd het voer aangepast. Daar kwam extra 'prik' in om de maag te stimuleren. Het onderzoek leverde weinig aanknopingspunten op en de behandelingen haalden weinig uit. Bijna dagelijks sstierven enkele mooie zwaardere vleesvarkens. Vader en zoon waren ten einde raad. De dierenarts vermoedde dat de maagzweren weleens in de hand gewerkt konden zijn door het circovirus. Daarom werd een stukje longweefsel van een gestorven dier opgestuurd naar de GD voor een kwantitatieve PCR-test. Alleen deze test kan het circovirus aantonen. De test bracht dit virus inderdaad aan het licht. Er bleek een hoge concentratie virus aanwezig in de longen. De zwaardere vleesvarkens bleken dus zwaar positief op circo. Toen was het probleem snel opgelost: de vleesvarkenshouder ontvangt tegenwoordig geënte dieren van zijn vermeerderaar.

FOTO: GEESJE ROTGERS

Bloedonderzoek bracht niet boven water wat de dieren mankeerden, onderzoek van longweefsel wel.